

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 49C/415/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515222171
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Kolláriková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2017:1515222171.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v právnej veci žalobcu: K. A., nar. X.X.XXXX, bytom E. XX, B., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00151866, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava V, Prokofievova ulica č. 4, Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 05.11.2015 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 4 500 Eur z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, zároveň žiadal priznať náhradu nemajetkovej ujmy.

2. Žalobu odôvodnil nezákonným začatím a vedením trestného stíhania voči jeho osobe, ktoré bolo následne zastavené, z čoho mu vznikla škoda vo výške straty na zárobku v sume 4 500 Eur. Uviedol, že pracovný pomer ukončil dohodou, keď zamestnávateľ nemal záujem o zamestnanca, ktorý sa nachádzal na oddeleniach OOPZ v Petržalke. V prípade, ak by nebol zadržaný a nebola by mu obmedzená osobná sloboda, nezačalo by sa trestné stíhanie, bol by zamestnancom naďalej, pričom jeho zamestnávateľ mal mať lukratívnu zákazku pre spoločnosť SLOVNAFT a.s. Žalobca bol od 24.11.2007 v neistote, stratil klientelu a zákazky ako murár.

3. Nemajetkovú ujmu zdôvodnil nenapraviteľnou ujmom vo sfére pracovnej, vzťahovej i rodinnej. Poukázal na to, že bol zatknutý a predvedený pred veľkým počtom ľudí, ktorí ho poznali ako pracovitého, čestného človeka, čím mu vzniklo celospoločenské poškodenie dobrého mena, bolo mu zasiahnuté do jeho súkromia, občianskej cti, ľudskej dôstojnosti i jeho osobnostných práv. Dôsledkom nezákonných zásahov voči žalobcovi došlo k rozchodu medzi ním a jeho partnerkou, strate zamestnania, verejnému poníženiu ako i ujme na psychickom zdraví. Zdôraznil, že dňa XX.XX.XXXX utrpel ťažkú ujmu na zdraví s trvalými následkami, pričom úkony, ktoré musel absolvovať v súvislosti s trestným konaním spočívajúce v neustálom obhajovaní svojej nevinu mu jeho zdravotný stav zhoršovali, trpel nespavosťou, úbytkom váhy, nervozitou, podstúpil medikamentóznou liečbu. Ponechal na úvahe súdu, v prípade, ak by samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostačujúce, výšku sumy náhrady nemajetkovej ujmy.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že v danom prípade nebol splnený ani prvý predpoklad vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa zák.č. 514/2003 Z.z., a to existencia nesprávneho úradného postupu, resp. nezákonného rozhodnutia, rovnako nebol preukázaný vznik nemajetkovej ujmy žalobcu.

5. Žalovaný vo vyjadrení vychádzal z toho, že napriek tomu, že sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy a majetkovej škody vo výške 4.500,- Eur, zo žalobného návrhu a spôsobu výpočtu tejto sumy je zrejmé, že táto je určená ako nemajetková ujma. Žalobca ju v žalobe špecifikoval prerátaním na jednotlivé dni, počas ktorých prebiehalo trestné stíhanie. Žalobca žalobu odôvodňoval ním tvrdenými prieťahmi v konaní, avšak následne žiadal nemajetkovú ujmu titulom nezákonného rozhodnutia. V predmete žaloby nešpecifikoval, ktoré konkrétne rozhodnutie však malo byť nezákonné, ani ktorý orgán mal o jeho nezákonnosti rozhodnúť. K tvrdeným prieťahom žalovaný uviedol, že tie sa mali udiať v rozmedzí rokov 2007-2010, v tejto časti žalovaný vzniesol námietku premlčania. Súčasne namietal, že príslušný orgán, t.j. prokuratúra, existenciu prieťahov nekonštatoval a teda nie je splnená podmienka ustanovená v § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu). K prvému predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu žalovaný uviedol, že ak je výsledkom určitého úradného postupu vydanie rozhodnutia, v takom prípade sa úradný postup, ktorému vydanie rozhodnutia predchádzalo, už neposudzuje. Nakoľko v predmetnom konaní boli vydané rozhodnutia, namietanie nesprávneho úradného postupu, ktorý vyústil do vydania meritórneho rozhodnutia považoval žalovaný za bezpredmetné. Keďže v tomto prípade bolo vydané žalovaným rozhodnutie (ktoré je zákonné), nemožno prípadnú škodu odvodzovať od postupu príslušného orgánu, ale od jeho rozhodnutia. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že žalobca nepreukázal ani nesprávny úradný postup, ani nezákonné rozhodnutie a teda nebol naplnený prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu.

6. K nároku na priznanie nemajetkovej ujmy zdôvodnenej právom na ochranu osobnosti, zhoršením psychického stavu a zásahu do povesti a dobrého mena žalovaný poukázal tak na potvrdenie o zamestnaní žalobcu vystavené spoločnosťou KFŠ-DELTA s.r.o. dňa 6.4.2010, z ktorého je zrejmé, že žalobca pracoval v spoločnosti v čase od XX.XX.XXXX až do XX.XX.XXXX, pričom v čase od X.XX.XXXX do XX.XX.XXXX bol práceneschopný. Mal za to, že ukončenie pracovného pomeru nie je a ani nemôže byť v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním, nakoľko žalobcovi bolo obvinenie vznesené až v roku 2010, t.j. 3 roky po ukončení pracovného pomeru. Žalovaný teda má za to, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi úkonmi žalovaného a ukončením pracovného pomeru. Vyhlásenie zamestnávateľa o možnosti ďalšieho zamestnania považoval žalovaný za irelevantný doklad, nakoľko neobsahuje podpis ani pečiatku zamestnávateľa.

7. K lekárskeym potvrdeniam, ktoré v konaní predložil žalobca žalovaný uviedol, že z nich žiadnym spôsobom nevyplýva súvislosť s trestným konaním a jeho vplyvom na zdravotný stav žalobcu, nakoľko voči žalobcovi nebola nikdy v tejto veci podaná obžaloba a teda neprebiehalo žiadne súdne konanie v predmetnej veci. Z potvrdení je zrejmé, že psychiatrické liečenie absolvuje žalobca od roku 2013, pričom v ňom lekár poukazuje na súdne konania, ktoré žalobcu cit.: „zúskotňujú“. V potvrdení zo dňa 9.1.2013 sa ani nenachádza zmienka o nejakom súdnom konaní, vyšetrovanie prebehlo z dôvodu úrazu žalobcu.

8. Ďalej žalovaný zdôraznil vo vyjadrení, že v žalobe sú uvedené dva vzájomne sa vylučujúce právne tituly, na základe ktorých si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy. Každý z uvedených právnych predpisov však predpokladá iných účastníkov konania (zákon č. 514/2003 Z.z. je lex specialis pre prípady zodpovednosti štátu za škodu a naopak § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka je viazaný na konanie zodpovedného subjektu, nie však štátu). Slovenská republika však nie je pasívne legitimovaná byť účastníkom konania, predmetom ktorého je ochrana osobnosti. Žalovaný týmto vzniesol námietku nedostatku pasívnej legitimácie Slovenskej republiky na konanie v spore v prípade, ak by bol žalobný návrh súdom posudzovaný podľa ustanovení Občianskeho práva a žiadal v takomto prípade, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

9. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 26.05.2017 v neprítomnosti žalobcu za splnenia podmienok § 180 CSP, keď po vyvolaní veci zistil, že sa dostavili žalovaný a zástupca OP BA V, ktorí termín pojednávania rovnako ako žalobca vzali na vedomie na pojednávaní dňa 05.04.2017. Žalobca svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil ani nepožiadaval o odročenie pojednávania, zápisnicu z pojednávania dňa 05.04.2017, v ktorej bol uvedený dátum nasledovného pojednávania (26.05.2017) prevzal po pojednávaní dňa 05.04.2017. Následne emailom zo dňa 29.5.2017 žalobca súdu oznámil, že sa nedostavil na pojednávanie z dôvodu omylu v dátume pojednávania.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi a to najmä: Záznamom z individuálnej previerky vyšetrovacieho spisu z XX.X.XXXX č.k. 1 Pv 1112/2007-39, Uznesením OP BA V 4Pv 26/14/1105-10 z 8.4.2014, Uznesením OR PZ v BA V ČVS:ORP-1134/1-OVK-B5-2007 HM zo 16.9.2010, Uznesením OR PZ v BA V ČVS:ORP-460/1-VYS-B5-2014 z 12.6.2014, odpoveďou na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 2.6.2015, dokladom o skončení pracovného pomeru žalobcu, potvrdením o zamestnaní žalobcu, potvrdením o príjme žalobcu, potvrdením ÚPSVaR Bratislava zo 6.10.2015 o evidencii uchádzačov o zamestnanie, oznámením o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie z 3.11.2015, rozhodnutím ÚPSVaR Bratislava z 25.2.2016 o priznaní pomoci v hmotnej núdzi žalobcovi, výsledkom lustrácie žalobcu v Sociálnej poisťovni, lekáorskými nálezmi žalobcu, znaleckým posudkom 32/2010, obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 7T 46/2014 (súčasťou, ktorého bol i spis ČVS:ORP-1134/1-OVK-B5-2007) ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom prečítaním a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo a zistil tento skutkový stav veci:

11. Medzi stranami sporu neboli sporné skutkové tvrdenia týkajúce sa zatknutia a zadržania žalobcu dňa XX.XX.XXXX, začatia trestného stíhania pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona voči neznámym páchatelom, vznesenie obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného zákona i voči žalobcovi pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného v štádiu pokusu a následne zastavenia trestného stíhania voči žalobcovi z dôvodu, že sa žalobca skutku, ktorý mu bol kladený za vinu nedopustil.

12. Spornými skutkovými tvrdeniami medzi stranami sporu boli skutkové tvrdenia o splnení zákonných podmienok pre priznanie uplatneného nároku žalobcu v tomto konaní.

13. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7T 46/2014 súd zistil, že žalobca bol dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod predvedený hliadkou zo Q. ulice pred SS OO PZ P- stred a bol obmedzený na osobnej slobode od 04.00 hod dňa 24.11.2007 pre podozrenie z trestného činu výtržníctva. Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva prevzatie žalobcu vyšetrovateľom dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod, prepustenie žalobcu dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod.

14. Uznesením OR PZ v Bratislave V ORP 1134/1-OEK-BA5-2007 zo dňa XX.XX.XXXX bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona voči neznámym páchatelom. Trestné stíhanie bolo začaté vykonaním zaisťovacieho úkonu obmedzením osobnej slobody podozrivých osôb dňa XX.XX.XXXX. Uznesením OR PZ v BA ČVS: ORP 1134/1-OVK-B5-2007 HM zo dňa 16.9.2010 bolo vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného zákona i voči žalobcovi pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného v štádiu pokusu.

15. Uznesením Okresnej prokuratúry BA V zo dňa 28.10.2010 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V sťažnosť obvineného K. A. (v tomto konaní žalobcu) podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zamietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

16. Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V sp.zn. 4Pv 26/14/1105-10 z 8.4.2014, právoplatným dňa 29.04.2014 bolo voči žalobcovi zastavené trestné stíhanie podľa ust. § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, z dôvodu, že žalobca sa skutku, ktorý mu bol kladený za vinu, nedopustil.

17. Zo záznamu z individuálnej previerky spisu ČVS:ORP-1134/1-OVK-B5-2007 zo dňa 30.03.2012 vyplýva konštatovanie dozorového prokurátora o konaní vyšetrovateľa vo veci plynulo a bez prieťahov.

18. Z obsahu pripojeného spisu ČVS:ORP-1134/1-OVK-B5-2007, ktorý bol súčasťou spisu tunajšieho súdu sp.zn. 7T 46/2014, súd zistil, že žalobca bol Trestným rozkazom sp.zn. 6T 141/08 zo dňa 11.12.2008, právoplatným dňa 08.01.2009 uznaný za vinného a bol odsúdený za prečin krádeže podľa

§ 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona. Bol mu uložený trest odňatia slobody v rozsahu 3 mesiace, výkon uloženého trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

19. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 2T 162/2010 zo dňa 30.11.2011 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6TO 33/2012 dňa 03.05.2012 bol žalobca uznaný za vinného a odsúdený za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov.

20. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 1T 2/2011 zo dňa 26.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To 168/2012 dňa 26.03.2013 bol žalobca uznaný za vinného z prečinov poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Z výroku rozsudku vyplýva, že súd upustil od uloženia súhrnných trestov, keď mal za to, že uložené tresty podľa vyššie uvedených rozhodnutí sú dostatočné na ochranu spoločnosti a nápravu žalobcu. Žalobcovi bola uložená rozsudkom ochranná liečba protialkoholická a protitoxikomanická ambulantnou formou, nakoľko z obsahu rozhodnutia vyplýva dôvodnosť uloženej ochrannej liečby vzhľadom na závery znaleckého dokazovania znalcov z odboru zdravotníctva na osobu žalobcu. Z odôvodnenia rozhodnutia súd zistil, že predmetné skutky, za ktoré bol žalobca uznaný vinným sa stali v roku 2008 a v roku 2010.

21. Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda, sp.zn. 0T/63/2013 právoplatným dňa 13.06.2013 bol žalobca uznaný za vinného za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

22. Z potvrdenia o príjme u zamestnávateľa KFŠ-DELTA s.r.o. vyplýva zamestnanie žalobcu v uvedenej spoločnosti od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, s netto príjmom za mesiac 10/2007 v sume 3 872,- Sk pri počte odpracovaných dní 12, za mesiac 11/2007 v sume 6 449,- Sk pri počte odpracovaných dní 18 a za mesiac 12/2007 v sume 587,- Sk za jeden odpracovaný deň a 1 248,- Sk za náhradu za nemocenské. K potvrdeniu bola doložená príloha - vyjadrenie spoločnosti KFŠ-DELTA s.r.o., z ktorého súd zistil, že v prípade neukončenia pracovného pomeru bola možnosť práce pre žalobcu na hospodárskom stredisku Slovnaft dlhodobejšia.

23. Z obdobia pred obmedzením osobnej slobody dňa 27.11.2007 z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva najdlhšie obdobie trvania pracovného pomeru žalobcu u zamestnávateľa INDEX NOSLUŠ s.r.o. v období od 04.10.2004 do 30.06.2005, u ďalších zamestnávateľov (napr. Foxconn Slovakia, spol. s r.o. (dĺžka pracovného pomeru jeden mesiac v roku 2004, štyri mesiace v roku 2006, YUYU, s.r.o. - dĺžka pracovného pomeru jeden mesiac).

24. Z odpovede na lustrácie Sociálnej poisťovne na osobu žalobcu súd zistil, že žalobca bol v čase od obmedzenia osobnej slobody (odo dňa 24.11.2007) do zastavenia trestného stíhania voči žalobcovi (dňa 29.04.2014) vedený ako zamestnanec u nasledovných zamestnávateľov: u spoločnosti KFŠ - DELTA, s.r.o. odo dňa 16.10.2007-31.12.2007, odo dňa 02.08.2008 do 31.12.2008 ako zamestnanec dohodár v spoločnosti ProAct Group, s.r.o., odo dňa 18.01.2008 do 15.04.2008 ako zamestnanec v spoločnosti JP-ATLAS, s.r.o., následne bol vedený ako zamestnanec dohodár v uvedenom období u približne 15 zamestnávateľov a ako zamestnanec v spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s. od 10.06.2008 do 14.08.2008, ako zamestnanec u zamestnávateľa Ing. F. L.d 08.10.2008 do 28.10.2008, ako zamestnanec u zamestnávateľa DSG Draxlmaier Slovakia, s.r.o. od 19.01.2009 do 31.07.2009, ako zamestnanec u zamestnávateľa Študentský servis spol. s r.o., Košice odo dňa 01.04.2011 do 09.06.2011 a ako zamestnanec v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany od 21.08.2013 do 03.09.2013.

25. Z doložených potvrdení vyplýva zaradenie žalobcu do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 10.10.2014 do 18.05.2015 a od 19.10.2015.

26. Z rozhodnutia ÚPSVaR zo dňa 25.02.2006 mal súd za preukázané priznanie žalobcovi pomoci v hmotnej núdzi v sume 61,60 Eur odo dňa 01.01.2016.

27. Z lekárskeho nálezu MUDr. Miroslava Slezáka - neurológa zo dňa 09.01.2013 vyplýva, že žalobca bol v máji 2009 napadnutý, bol v bezvedomí, následne hospitalizovaný na ortop.- traumatolog. oddelení v Dunajskej Stredě, bol mu okrem iného diagnostikovaný subdurálny hematóm FTP...K uvedenému žalobca predložil dve strany Znaleckého posudku č. 32/2010 vypracovaného MUDr. Milanom Zbořilom ku konaniu ORP-1219/OVK-DS-2009 vo veci poškodeného (žalobcu), z doloženej str. 9 vyplýva, že u žalobcu došlo k poraneniu hlavy opakovanými údermi a kopaniami dňa 25.05.2009. Znalec zhodnotil poranenia hlavy ako ťažké. Vplyv trestného konania na zdravotný stav žalobcu konštatovaný nebol.

28. Z lekárskej správy MUDr. Vladimíra Žabkaya - psychiatra zo dňa 27.01.2016 vyplýva, že žalobca je v liečbe psychiatrickej ambulancie od roku 2013, napriek liečbe u žalobcu pretrvávajú psychické problémy, zvýšená hladina intrapsychickej tenzie, pretrvávajú aj reálne problémy, otvorené súdne procesy, pričom to všetko zúskotňuje a zhoršuje psychický stav žalobcu. Z lekárskej správy je zrejмый vplyv viacerých súdnych konaní na žalobcu.

29. Z odpovede na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 02.06.2015 mal súd za preukázané, že žalobca podal podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci žiadosť, ktorou si uplatnil náhradu škody v sume 4 500 Eur za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Žalovaný posúdil žiadosť ako nedôvodnú a nevyhovet jej, keď vychádzal z toho, že neboli splnené predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu.

30. Žalobca pred súdom vypovedal zhodne s podanou žalobou, vo výpovedi doplnil, že po skončení pracovného pomeru dohodou u zamestnávateľa KFŠ-DELTA s.r.o., bol zamestnaný v spoločnosti ProAct group, s.r.o. a v spoločnosti JP-Atlas. Žalovaná suma predstavuje príjem, ktorý mohol dosiahnuť, ak by nebol ukončený jeho pracovný pomer u zamestnávateľa KFŠ-DELTA s.r.o.. Pred súdom tvrdil, že v dôsledku prítomnosti jeho kamarátov pri jeho zadržaní došlo k pozastaveniu ich spolupráce na stavebných zákazkách žalobcu. K dôvodom jeho práceneschopnosti od 6.12.2007 do 26.12.2007 v čase, keď bol zamestnaný u zamestnávateľa KFŠ-DELTA s.r.o. uviedol, že si vybavoval úver a zákazky, nepoprel že v uvedenom období bol pravdepodobne v trojmesačnej skúšobnej dobe. Zdôraznil, že uplatnený nárok podanou žalobou si neuplatňuje podľa § 11 a 13 OZ, ale zo zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu.

31. Žalovaný sa pridržiaval obsahu svojho písomného vyjadrenia, zdôraznil, že žalobca žiada náhradu škody, ktorú definuje ako náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pričom tieto žiadnym spôsobom nerozlišuje. V tejto časti považoval žalobu za zmatečnú. Mal za to, že žalobca nepreukázal naplnenie žiadnej z podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody podľa zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup alebo nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinnú súvislosť, pričom tieto musia byť splnené kumulatívne. Zdôraznil, že neboli skonštatované prietahy zo strany dozorujúceho prokurátora, čo preukazuje záznam z individuálnej previerky vyšetrovacieho spisu z 30.3.2012. Čo sa týka nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia s poukazom na judikatúru vo vyjadrení, mal za to, že nie je dôvodom na priznanie nároku na náhradu škody. K výške žalobcom uplatnenej náhrady škody, ktorú žalobca odvodil z nároku zo skončenia pracovného pomeru od r. 2007, poukázal na uznesenie o vznesení obvinenia v predmetnej veci, ktoré bolo vydané až 16.09.2010. Na základe uvedeného poukázal na to, že nie je daná príčinná súvislosť medzi týmito konaniami. Zároveň namietol pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného na konanie v tejto veci vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu podľa § 11 OZ, žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

32. Prokurátorka na pojednávaní navrhla žalobu zamietnuť ako nedôvodnú, keď žalobca nepreukázal splnenie základných predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu. Poukázala na absenciu existencie nezákonného rozhodnutia, nakoľko pre vznesenie obvinenia v zmysle § 206 Trestného poriadku postačuje dostatočne odôvodnený záver o spáchaní skutku konkrétnou osobou, teda určitá miera pravdepodobnosti, k čomu uviedla Nález ÚS SR sp. zn. 2US 163/2013 z 13.11.2013. Mala za to, že vznesenie obvinenia z r. 2010 voči žalobcovi bolo zákonné, teda boli splnené všetky zákonné podmienky pre jeho vydanie. Zdôraznila, že sa predpokladá zákonnosť takto vydaného rozhodnutia, resp. platí prezumpcia správnosti uznesenia o vznesení obvinenia, pokiaľ nie je výslovne konštatovaná jeho nezákonnosť. V trestnom konaní ani v žiadnom inom konaní žiaden štátny orgán nevyslovil nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia. Doplnila i to, že súd nemôže v tomto konaní o náhrade škody skúmať ako predbežnú otázku prípadnú nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia a musí vychádzať zo skutočnosti, či takáto nezákonnosť

bola v inom predchádzajúcom konaní konštatovaná. Dodala, že pokiaľ existovali v trestnom konaní 2 skupiny dôkazov stojacich oproti sebe, ktoré odôvodňovali vznesenie obvinenia voči žalobcovi, tak uznesenie o vznesení obvinenia bolo zákonným rozhodnutím. Nedôvodnosť uplatneného nároku žalobcu na náhradu škody, ktorú žalobca odvodil od skončenia pracovného pomeru so zamestnávateľom KFŠ Delta, s.r.o. zdôvodnila tým, že v konaní nebolo preukázané ukončenie pracovného pomeru v príčinnej súvislosti s trestným konaním. Žalobca bol v čase ukončenia pracovného pomeru v skúšobnej dobe, bol 20 dní PN pred ukončením pracovného pomeru, teda v rámci skúšobnej doby odpracoval menej ako polovicu pracovného času, ktorý mal v práci stráviť. Následne po ukončení pracovného pomeru bol spôsobilý sa v januári 2008 zamestnať, teda vedenie trestného konania nemalo vplyv na pracovnú činnosť žalobcu.

33. Podľa Čl. 1 CSP, spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak taká právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu.

34. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom.

35. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

36. Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ bod 1, písm. f/, písm. m/ zákona o zodpovednosti za škodu, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu b/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ policajného zboru alebo poverený príslušník policajného zboru, prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru alebo povereného príslušníka policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu f/ Generálna prokuratúra Slovenskej republiky ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, trestnom konaní alebo správnom konaní m/ orgán príslušný podľa písmen a/ až l/, u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

37. Podľa § 5 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

38. Podľa § 6 ods. 1,2,3 zák. č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

39. Podľa § 7 zák. č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o zatknutí, zadržaní alebo iným pozbavením osobnej slobody má ten, na kom bolo vykonané, ak bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo pri ňom došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

40. Podľa § 15 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

41. Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

42. Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje; závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo; závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote; závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

43. Podľa § 18 ods. 1, 2, 3 citovaného zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

44. Podľa § 19 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

45. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. citovaného zákona ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom (Občianskym zákonníkom).

46. Podľa § 205 CSP, listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

47. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím

príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

48. Podľa § 194 ods. 1, 2 CSP, otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť. Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

49. Predmetom konania v zmysle obsahu podanej žaloby i výpovede žalobcu bol občianskoprávny nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, pričom prejednanie takéhoto nároku patrí do právomoci všeobecného súdu.

50. Základnými predpokladmi pre vznik nároku na náhradu škody/ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, nezákonným rozhodnutím pri výkone verejnej moci, v danom prípade bolo preukázanie nezákonného rozhodnutia, vznik škody/ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody/ujmy. Povinnosťou žalobcu pre úspešnosť žaloby bolo pred súdom preukázať, že nezákonným rozhodnutím mu bola spôsobená škoda/nemajetková ujma, ktorej sa žalobou domáhal. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať.

51. Súd pri rozhodovaní vychádzal z verejných listín, ktoré tvorili obsah pripojených spisov, pričom verejná listina je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia skúmaná predovšetkým z hľadiska jej pravosti, t.z., či bola vydaná súdom alebo iným príslušným orgánom, v medziach jeho právomoci a v predpísanej forme. Pokiaľ listina spĺňa tieto náležitosti, podáva svedectvo o tom, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie toho, ktorý ju vydal. Od skúmania pravosti sa odlišuje skúmanie pravdivosti jej obsahu, zákon zakotvuje v § 205 CSP, že obsah listiny sa považuje za pravdivý, pokiaľ nie je dokázaný opak, čo v danom konaní preukázané nebolo. Súd dospel k záveru, že verejné listiny predložené v konaní boli pravými listinami vydanými príslušnými orgánmi v medziach ich právomoci a v predpísanej forme. Pri verejných listinách, ktoré obsahujú nariadenie alebo vyhlásenie príslušného orgánu, súd skúma len ich pravosť a nehodnotí ich správnosť, pri súkromných listinách súd skúma pravosť a aj ich pravdivosť, teda správnosť ich obsahu.

52. Zákon č. 514/3003 Z.z. o zodpovednosti za škodu zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnú povinnosť a škodu zaviniť. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. I keď jedným zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu bola odčinená (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009). Zákon č. 514/2003 Z.z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Judikatúra dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania.

53. Pokiaľ ide o zodpovednosť štátu v súvislosti s trestným stíhaním žalobcu, súd mal preukázané, že boli splnené zákonom predpísané predpoklady vzniku zodpovednosti. Zodpovednosť štátu je objektívna, takže nie je potrebné, aby škoda vznikla zavineným porušením povinností. Zodpovednosť štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu je navyše potrebné vykladať v súvislosti s čl. 46 ods. 3 Ústavy SR. V predmetnej veci bolo i voči žalobcovi vznesené obvinenie Uznesením OR PZ v BA ČVS: ORP 1134/1-OVK-B5-2007 HM zo dňa 16.9.2010 podľa § 206 ods. 1 Trestného zákona pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva

podľa § 20 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného v štádiu pokusu. Prokurátor zamietol sťažnosť obvineného podanú voči uzneseniu o začatí trestného stíhania, čím boli splnené zákonom stanovené predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu. Z dôvodu, že trestné stíhanie voči žalobcovi bolo zastavené, je potrebné posudzovať ako nezákonný zásah štátu voči žalobcovi už uznesenie o vznesení obvinenia, pretože trestné stíhanie voči žalobcovi nemalo byť vôbec začaté. V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu a Ústavného súdu je potrebné totiž za ústavne komfortný považovať výklad, podľa ktorého pre účely posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, má zastavenie trestného stíhania rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. V danom prípade bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že žalobca sa skutku, ktorý mu bol kladený za vinu nedopustil. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie skončilo, čím zanikli aj účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

54. Pre účely zodpovednosti štátu za škodu je totiž rozhodujúci výsledok, v danom prípade zastavenie trestného stíhania, pretože týmto rozhodnutím bolo deklarované, že nemalo byť voči žalobcovi vôbec začaté trestné stíhanie. V zmysle judikatúry Ústavného súdu je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, ale na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný a zasahujúci do základných práv občanov. Nie je preto rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie ale to, že sa toto podozrenie nepotvrdilo.

55. Žalobca, voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené, má preto právo na náhradu škody voči žalovanému, avšak iba v tom prípade, ak v konaní pred súdom unesie dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní vzniku škody /nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody/nemajetkovej ujmy a nezákonným rozhodnutím.

56. Žalobca vznik škody v sume 4 500 Eur spočívajúci v ušlej mzde u zamestnávateľa KFŠ-DELTA s.r.o. odvodzoval od skončenia pracovného pomeru dohodou k 31.12.2007. Jeho skutkové tvrdenia o dôvode skončenia pracovného pomeru v dôsledku trestného stíhania začatého obmedzením osobnej slobody, následných výsluchov v trestnom konaní žiadnym spôsobom nepreukázal. Navyiac z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že u žalobcu bolo bežné zamestnanie na relatívne krátke obdobie (1 mesiac, 4 mesiace..) či už v období pred začatím trestného stíhania alebo po. Žalobca vo svojej výpovedi navyiac pred súdom uviedol, že dôvodom jeho práceneschopnosti počas skúšobnej doby u zamestnávateľa KFŠ-DELTA s.r.o. bolo vybavovanie súkromných záležitostí (úveru, stavebných zákazok). V konaní tak nepreukázal vznik škody spočívajúci v ušlej mzde vo výške žalovanej sumy, čím zároveň nastala i absencia preukázania príčinnej súvislosti medzi konštatovaným nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

57. Pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch musí mať súd preukázanú najmä skutočnosť, pre ktorú dospel k záveru, že zadosťučinenie podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu nie je dostačujúce, predovšetkým z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti obdobne (NS SR z 12. decembra 2012, sp.zn. 7Cdo 145/2011) . Žalobca ponechal na úvahu súdu jeho nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu. Súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené predpoklady na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď v konaní nepreukázal v zmysle citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ku skutkovým tvrdeniam (rozchod s partnerkou, celospoločenské poškodenie dobrého mena, verejné poníženie, strata ochoty kamarátov pri spolupráci na stavebných zákazkách a iné) nenavrhol žiadne prostriedky procesného útoku vrátane vykonania dôkazov, ktoré by preukazovali jeho skutkové tvrdenia ako i rozsah, trvanie a intenzitu nepriaznivých následkov nezákonného rozhodnutia.

58. Súd pre úplnosť dodáva, že nevykonal navrhovaný dôkaz žalobcom, a to znalecké dokazovanie za účelom preverenia zhoršenia psychického stavu žalobcu v dôsledku trestného konania, nakoľko v danom období, keď voči žalobcovi prebiehalo trestné stíhanie, boli voči žalobcovi vedené viaceré

trestné konania, bol právoplatne odsúdený za viaceré prečiny, boli mu uložené i tresty odňatia slobody ako i ochranná liečba protialkoholická a protitoxikomanická ambulantnou formou v roku 2013. Na základe uvedeného z dôvodu hospodárnosti konania dospel súd k záveru, že ani vykonaním znaleckého dokazovania by nebolo možné preukázať zhoršenie zdravotného stavu práve v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, od ktorého svoje nároky žalobca v tomto konaní odvodil, keď časové obdobia ďalších trestných konaní ako i výkonu trestu odňatia slobody sa s uvedeným trestným stíhaním prelínali, z čoho je zrejmy vplyv i iných konaní na psychický stav žalobcu.

59. Na základe vyššie uvedeného ako i vykonaného dokazovania zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a po starostlivom prihliadnutí na všetko, čo počas konania vyšlo najavo súd dospel k záveru, že žalobe nebolo možné vyhovieť, preto ju v celom rozsahu zamietol.

60. Podľa § 470 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

61. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

62. Podľa § 252 CSP, každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

63. Podľa § 255 CSP, (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

64. S účinnosťou od 01.07.2016 je potrebné v zmysle § 470 odsek 1 CSP o náhrade trov konania rozhodnúť s použitím § 251 a nasl. CSP. V súlade s § 255 CSP súd posúdil výsledok sporu a zistil, že žalovaný bol procesne úspešný v celom rozsahu. V zmysle § 252 CSP každá strana sporu platí trovy, ktoré jej vznikli v konaní. Z tohto ustanovenia je potrebné vychádzať aj pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania, z čoho vyplýva, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania, ktoré platil, v rozsahu 100%, avšak náhradu trov konania žalovaný priznať nežiadal. Z uvedeného dôvodu súd napriek nároku žalovaného na náhradu trov konania mu náhradu trov konania, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, nepriznal.

65. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, v troch vyhotoveniach, o odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).